

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖS
IŠVADA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIAM SAUGUMUI UŽTIKRINTI
SVARBIŲ OBJEKTŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. IX-1132 2, 4, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16,
17, 19 STRAIPSNIŲ IR 1, 2, 4 PRIEDŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 17¹
STRAIPSNIU ĮSTATYMO; LIETUVOS RESPUBLIKOS VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ ĮSTATYMO
NR. I-1491 35, 37, 47, 87 IR 92 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS
RESPUBLIKOS PIRKIMŲ, ATLIEKAMŲ VANDENTVARKOS, ENERGETIKOS,
TRANSPORTO AR PAŠTO PASLAUGŲ SRITIES PERKANČIŲJŲ SUBJEKTŲ,
ĮSTATYMO NR. XIII-328 48, 50, 95 IR 100 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTŲ
(TAP- 19-1790; TAIS NR. 19-12420(2))

2020-04-21 Nr. NV-1130

Vilnius

Įvertinę Įstatymų projektų atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

Dėl Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo Nr. IX-1132 2, 4, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 straipsnių ir 1, 2, 4 priedų pakeitimo ir įstatymo papildymo 171 straipsniu įstatymo projekto (toliau – Įstatymo projektas):

1. Siūlome įvertinti, ar Įstatymo projektu keičiamo Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (toliau – keičiamas įstatymas) 10 str. 5 d. siekiant išvengti nepagrįstų apribojimų (žr. keičiamo įstatymo 10 str. 4 d.) nebūtų tikslinga atsisakyti sąlygos, nustatančios šioje dalyje nurodytų subjektų atitikties nacionalinio saugumo interesams patikrą, t.y. atsisakyti nuostatos „išskyrus atvejus, kai patikra atliekama šio įstatymo 12 straipsnio 4 dalyje nurodytų subjektų iniciatyva, jeigu paaiškėja šio įstatymo 11 straipsnyje nurodytos aplinkybės arba šie subjektai turi duomenų, kad tokio investuotojo planuojama vykdyti ar vykdoma veikla arba įsteigto juridinio asmens organų priimami sprendimai gali kelti grėsmę nacionalinio saugumo interesams, arba investuotojas kelia riziką arba neatitinka nacionalinio saugumo interesų.“
2. Keičiamo įstatymo 11 str. pirmoje pastraipoje siūloma nustatyti, kad 11 straipsnyje nustatyti kriterijai vertinamą ūkio subjektą leistų pripažinti kaip (1) keliantį riziką nacionalinio saugumo interesams arba kaip (2) neatitinkantį nacionalinio saugumo interesų, tačiau siūlomas reguliavimas neparemtas jokiais aiškiais įstatyminiais kriterijais, kurie leistų nustatyti, kurie atvejai galėtų būti laikomi kaip keliantys riziką nacionalinio saugumo interesams, o kurie - kaip neatitinkantys nacionalinio saugumo interesų. Atkreipiame dėmesį, kad Konstitucinis Teismas savo nutarimuose ne kartą pažymėjo, kad nustatyti esmines ūkinės veiklos sąlygas, draudimus ir ribojimus, darančius esminį poveikį ūkinei veiklai galima tik įstatymu (Konstitucinio Teismo 2005 m. lapkričio 3 d., 2006 m. gegužės 31 d. nutarimai). Atsižvelgus į tai, manome, kad įstatyme turėtų būti nustatyta, kuriais atvejais ūkio subjektai galėtų būti vertinami kaip keliantys riziką nacionalinio saugumo interesams, o kuriais – kaip neatitinkantys nacionalinio saugumo interesų.
3. Keičiamo įstatymo 12 str. 2 d. redakciniu aspektu reikėtų koreguoti formuluotę „ir atitinkamai negali sudaryti sandorių ar atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų“ keičiant ją į „ir atitinkamai negali sudaryti sandorių ar atlikti veiksmų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje“.

4. Įstatymo projekto lyginamajame variante neteisingai atspindėtas Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (toliau – Įstatymas) 12 str. 6 d. keitimas, kurios paskutinį sakinį reikėtų išbraukti.
5. Keičiamo įstatymo 12 str. 10 d. 2 punkte vietoj formuluotės „kurių laikantis jo atliekama investicija“, atsižvelgiant į keičiamo įstatymo 12 str. 2 d., 12 str. 15 d. vartojamas formuluotes, siūlome rašyti „kurių laikantis jo ketinami sudaryti sandoriai ar ketinami vykdyti veiksmai“. Analogiška pastaba taikoma ir keičiamo įstatymo 12 str. 17 d. formuluotei „dėl jo investicijos“ bei 12 str. 19 d. – „susijusių su investicija“.
6. Atsižvelgiant į tai, kad Komisijos išvadoje, kuria investuotojas bus pripažįstamas keliantis riziką nacionalinio saugumo interesams, kartu bus teikiamos ir rekomendacijos, kurių laikantis jo atliekama investicija nekeltų rizikos nacionaliniam saugumui, svarstyta, ar keičiamame įstatyme nederėtų nustatyti, kokios teisinės pasekmės kyla asmeniui, jeigu Komisijos nustatytos rekomendacijos nėra vykdomos, pvz. nustatant, kad asmuo gali būti pripažintas neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų, tuo atveju, jeigu Komisijos rekomendacijos nėra vykdomos (papildant Įstatymo 11 str. nustatytus kriterijus).
7. Vertinant keičiamo įstatymo 12 str. 12 d. 1 punkto nuostatą, pagal kurią patikros sustabdymo terminas būtų 10 darbo dienų, o tai reikštų, kad per šį terminą Komisiją turės kreiptis į tam tikrus subjektus dėl papildomos informacijos pateikimo (dažnu atveju tai gali būti užsienio ar trečiosios valstybės subjektas), turės šių dokumentų sulaukti, juos įvertinti bei priimti Komisijos išvadą, todėl manome, kad visiems šiems veiksams atlikti nurodytas 10 darbo dienų terminas gali būti per trumpas. Atsižvelgiant į tai, siūlome nustatyti, kad 10 darbo dienų terminas būtų skaičiuojamas papildomų dokumentų gavimui, bei nustatyti terminą Komisijos sprendimui, po papildomų dokumentų gavimo, priimti (pvz. ne daugiau 10 darbo dienų). Tokiu atveju būtų nustatytas bendras patikros sustabdymo terminas, kuris apimtų terminą papildomų dokumentų gavimui bei Komisijos sprendimo priėmimo terminą.
8. Keičiamo įstatymo 12 str. 12 d. 2 punkte yra numatytas atvejis, kai Komisijos sprendimu patikra stabdoma, jeigu vadovaudamasi 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/452, kuriuo nustatoma tiesioginių užsienio investicijų į Sąjungą tikrinimo sistema, Europos Komisija ar Europos Sąjungos valstybė narė Reglamente (ES) 2019/452 nustatyta tvarka praneša apie ketinimą pateikti pastabų ar nuomonę dėl atliekamos patikros, o šio straipsnio 14 dalyje nurodoma, per kiek laiko Komisija turi priimti išvadą nuo termino pateikti, be kita ko, pastabas ar nuomonę pagal Reglamentą (ES) 2019/452 pasibaigimo. Šios dvi nuostatos skirtos suderinti tam tikras Įstatyme nustatytas procedūras ir jų atlikimo terminus su tam tikromis Reglamento (ES) 2019/452 nuostatomis. Atkreipiame dėmesį, kad Įstatymo projekto aiškinamojo rašto 1 punkte tarp Įstatymo projekto rengimą paskatinusių priežasčių, parengto projekto tikslų ir uždavinių nėra nurodyta, kad projektu siekiama įgyvendinti Reglamentą (ES) 2019/452 ar priimti nuostatas, kurios šį Reglamentą leistų taikyti veiksmingai. Tokių tikslų nėra nurodyta ir kituose aiškinamajame rašte pateiktuose paaiškinimuose, nėra siūloma papildyti įstatymą priedu, kuriame nurodomi įgyvendinami ES teisės aktai, taip pat nėra pateikta ir šio Įstatymo projekto ir Reglamento (ES) 2019/452 atitikties lentelė. Atsižvelgiant į tai manome, kad keičiamo įstatymo 12 str. 12 d. 2 punkto ir 14 dalies pakeitimai yra tik epizodiniai ir nepakankami Reglamento (ES) 2019/452 įgyvendinimui (tinkamam taikymui Lietuvoje), nes Įstatymo projektu nėra siūloma spręsti daugybės Reglamente (ES) 2019/452 numatytų su investuotojų patikra dėl atitikties nacionalinio saugumo interesams susijusių klausimų, pvz., apskritai nustatyti, koks yra Įstatymo, jame nustatytos patikros ir Komisijos kompetencijos santykis su Reglamente nustatyta patikra (t.y. ar Komisija atliks tik tų Reglamente numatytų užsienio tiesioginių investicijų patikrą, kuri sutampa su Įstatymo taikymo sritimi, ar ir kitų); ar Komisija gali paprašyti Europos Komisijos pateikti nuomonę arba kitų valstybių narių pateikti

pastabas dėl Lietuvoje atliekamų užsienio investicijų; ar ji gali svarstyti ir teikti pastabas dėl tiesioginių investicijų kitose ES valstybėse narėse; kuri institucija bus ryšių palaikymo punktas; kaip bus užtikrinama kitų valstybių ar Europos Komisijos pateiktos konfidencialios informacijos (į kurią patenka ir Įstatymu reguliuojama komercinė informacija) apsauga; ar Komisija, nagrinėdama tiesioginių investicijų poveikį, turi atsižvelgti į Reglamente išdėstytus veiksniai; kaip dera Reglamente nustatyti patikros „senaties terminai“ su Įstatymu ir pan. Todėl siūlome įvertinti, ar Įstatymo projekto nereikėtų papildyti visais šiais su Reglamento (ES) 2019/452 taikymu susijusiais aspektais arba aiškinamajame rašte išsamiai paaiškinti, kaip yra planuojama (kokius teisės aktus priimant) užtikrinti šio Reglamento nuostatų taikymą.

9. Atsižvelgiant į tai, kad keičiamo įstatymo 12 str. 13 d. nurodyti subjektai nebūtinai gali būti tie, kurie turės pateikti papildomą informaciją (žr. keičiamo įstatymo 12 str. 12 d. 1 punktą), todėl nuostatą „ir nurodyti, kokią papildomą informaciją reikia pateikti“ siūlome keisti į „ir nurodyti patikros sustabdymo priežastį“.
10. Siūlome keičiamo įstatymo 12 str. 14 d. nuostatos „arba palieka klausimą nenagrinėtą. Išvados nepriėmimas dėl to, kad per nustatytą terminą nebuvo gauta papildomos informacijos, nėra pagrindas laikyti investuotoją atitinkančiu nacionalinio saugumo interesus pagal šio straipsnio 15 dalį“ atsisakyti, kaip nederančios su Įstatymo 11 str. 7 punkte nustatyto investuotojų neatitikties nacionalinio saugumo interesams kriterijumi ir vietoj šios nuostatos nurodyti, kad tuo atveju, kai papildoma informacija nėra pateikiama, tolesnis vertinimas atliekamas pagal turimą informaciją ar pan.
11. Atkreipiame dėmesį, kad pagal keičiamo įstatymo 12 str. 15 d. ir 16 d. bus dvi galutinius sprendimus dėl ūkio subjektų atitikties nacionalinio saugumo interesams priimančios institucijos – vienu atveju tai bus Komisija (kai ūkio subjektas bus pripažįstamas kaip keliantis riziką nacionalinio saugumo interesams), o kitu – Vyriausybė (kai ūkio subjektas bus pripažįstamas kaip keliantis grėsmę nacionalinio saugumo interesams), kuri savo sprendimu negalės nustatyti, kad ūkio subjektas kelia ne grėsmę, o riziką nacionalinio saugumo interesams. Svarstyтина, ar toks patikros institutas, kai veiks du galutinius sprendimus dėl ūkinės veiklos ribojimo priimančys subjektai, užtikrins šios sistemos nuoseklumą.
12. Keičiamo įstatymo 12 str. 19 d. vertintina tuo aspektu, kad ne visais atvejais sprendimai dėl ūkio subjekto atitikties nacionalinio saugumo interesams bus priimami Vyriausybės (žr. keičiamo įstatymo 12 str. 10 d. 2 punkto atvejį), todėl vietoj „iki sprendimo priėmimo Vyriausybėje“ siūlome nurodyti „iki galutinio sprendimo dėl atitikties nacionalinio saugumo interesams priėmimo“.
13. Atkreipiame dėmesį, kad komercinę paslaptį sudaranti informacija gali būti ne vien Vyriausybės nutarimuose dėl investuotojų atitikties nacionalinio saugumo interesams, bet ir pvz. Vyriausybės nutarimuose dėl turto nurodyto nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbios įmonės saugumo plane sunaikinimo (žr. keičiamo įstatymo 12 str. 22 d.). Todėl įvertintina, ar nuostata, kuri siūloma nustatyti 12 str. 17 dalyje neturėtų būti suformuluota taip, kad apimtų ne vien Vyriausybės nutarimus dėl investuotojų atitikties nacionalinio saugumo interesams.
14. Siūlome keičiamo įstatymo 13 str. 2 d. pirmąjį sakinį perkelti į to paties straipsnio 10 dalį, o 13 str. 2 dalyje aiškiai nurodyti dėl kokių sandorių privalu kreiptis į Komisiją, nes siūloma keičiamo įstatymo 13 str. 2 d. suponuoja, kad nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbios įmonės į Komisiją turėtų kreiptis prieš planuodamos savo pirkimus. Taip pat atkreipiame dėmesį, kad 13 str. 2 d. vartojamas terminas „planuodamos pirkimus“, o 13 str. 10 d. – „sandorių pirkimus“. Siūlome šią formuluotę vartoti vieningai, keičiant ją į „planuodamos/atlikdamos pirkimus, kurių vertė ar objektas atitinka šio įstatymo 13 str. 1 ar 2 dalį“ ar pan.
15. Atkreipiame dėmesį, kad keičiamo įstatymo 13 str. 2 d., 4 d. 1 punkto a papunktyje siūloma įvesti trečiojo asmens sąvoką, tačiau jos turinys nėra atskleistas. Atsižvelgiant į

- tai, kad praktikoje ši formuluotė gali būti suprantama labai įvairiai (pvz. Įstatymo 17 str. 8 d. vartojama sąvoka „generalinių rangovų ar rangovų vadovai“), siūlome keičiamo įstatymo 13 str. 2 d. atskleisti jos turinį.
16. Siekiant teisinio aiškumo, siūlome keičiamo įstatymo 13 str. 3 d. paskutiniame sakinyje patikslinti formuluotę „kad sandoris“ įrašant „dėl kurio buvo kreiptasi“.
 17. Atkreipiame dėmesį, kad formuluotė vartojama keičiamo įstatymo 13 str. 4 d. 1 punkto a papunktyje „arba kai yra rizika, kad prie tokių sistemų (jų dalių) gali gauti prieigą tretieji asmenys“ yra besidubliuojanti su prieš tai einančia nuostata „sandorio šaliai sandorio ar trečiajam asmeniui sandorio pagrindu yra suteikiama teisė aptarnauti, gauti prieigą ar kitaip susipažinti su įmonės saugumo planuose ar kituose įmonės vidaus dokumentuose nustatytais informacinėmis sistemomis (ar jų dalimis)“.
 18. Siūlome keičiamo įstatymo 13 str. 4 d. 1 punkto b ir c papunkčiuose po žodžių „sandorio šaliai“ įrašyti „sandorio pagrindu“ (pagal 13 str. 4 d. 1 punkto a papunktį).
 19. Vertindami keičiamo įstatymo 13 str. 5 d., atkreipiame dėmesį, kad pagal keičiamo įstatymo 12 str. 10 d. 2 punktą gali būti ir sprendimas, kad investuotojas kelia riziką nacionalinio saugumo interesams, tačiau sandorių atveju apie šios rūšies sprendimą nieko nėra pasisakoma.
 20. Atkreipiame dėmesį, kad reikalavimas dėl trečiojo asmens patikros yra įtvirtintas ne visiems sandoriams, o tik tiems, kurie yra apibrėžti 13 str. 4 d. 1 punkto a papunktyje, tačiau ši išimtis neatsispindi keičiamo įstatymo 13 str. 6 d. 2 punkto b ir c papunkčiuose.
 21. Atkreipiame dėmesį, kad kalbant apie ūkio subjektų atitiktį nacionalinio saugumo interesams, grėsmę keliančios priežastys gali būti ne tik pašalintos (tuo atveju jei jos buvo nustatytos), bet ir naujai atsirasti, pvz. dėl Įstatymo 11 str. 2, 3, 4 ar 9 punktuose nustatytų kriterijų. Todėl manytume, kad absoliuti ir jokiais kriterijais neapribota 13 str. 7 dalies nuostata dėl nacionalinio saugumo interesus atitinkančios šalies dalyvavimo visuose analogiškuose sandoriuose nėra teisinga.
 22. Keičiamo įstatymo 13 str. 7 d. žodį „analogiško“ siūlytume keisti į „lygiaverčio“. Taip pat atkreipiame dėmesį, kad 13 str. 7 d. iš dalies nederą su šio straipsnio 9 d., nes su ūkio subjektu, neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų nacionalinio saugumo įmonės negalėtų sudaryti ne tik lygiaverčių, bet ir kitų šio straipsnio 4 dalies 1 punkto a-c papunkčiuose nurodytų sandorių, o 13 str. 7 d. kalba tik apie lygiaverčius sandorius. Taip pat atkreipiame dėmesį, kad 13 str. 9 d. nėra paminėti 13 str. 1 d. nurodyti sandoriai.
 23. Keičiamo įstatymo 13 str. 8 d. pirmo sakinio formuluotėje „Komisijos išvadą ir rekomendacijas“ siūlome atsakyti žodžio „rekomendacijų“, nes pagal keičiamo įstatymo 12 str. 10 d. 1 punktą Komisijos rekomendacijos Vyriausybei nebūtų teikiamos.
 24. Manome, kad keičiamo įstatymo 17 str. 8 d. formuluotėje „ir tikrinti juose nurodytas pareigas einančius asmenis“ po žodžių „nurodytas pareigas“ reikėtų įrašyti „siekiančius eiti ar“.
 25. Vertindami keičiamo įstatymo 19 str. 2 d. 1 punktą, atkreipiame dėmesį, kad keičiamo įstatymo 13 str. yra nustatyta ir „trečiojo asmens“ patikra dėl atitikties nacionalinio saugumo interesams.
 26. Atsižvelgiant į tai, kad galutinius sprendimus dėl ūkio subjektų atitikties nacionalinio saugumo interesams priims ir Komisija (pagal keičiamo įstatymo 12 str. 15 d.), siūlome atitinkamai pakeisti ir Įstatymo 20 str. įrašant, kad ir Komisijos sprendimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui.
 27. Įstatymo projekto 16 str. 4 d. siūlome dėstyti taip: „Iki šio įstatymo įsigaliojimo gauti prašymai dėl investuotojų, sandorių atitikties nacionalinio saugumo interesams įvertinimo, taip pat kitų Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo 19 straipsnyje išdėstytų funkcijų vykdymo, nagrinėjami pagal iki šio įstatymo galiojusias Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo nuostatas“.

Del Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo Nr. I-1491 35,37,47,87 ir 92 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto (toliau – VPĮ pakeitimo projektas) ir Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymo Nr. XIII-328 48, 50, 95 ir 100 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto:

1. Vertindami VPĮ pakeitimo projektu keičiamo Viešųjų pirkimų įstatymo 37 str. 2 dalies nuostatą „perkančioji organizacija, veikianti srityse, kurios laikomos nacionaliniam saugumui užtikrinti strategiškai svarbių ūkio sektorių dalimi, turi teisę laikyti, kad tiekėjo siūlomos prekės, paslaugos ar darbai kelia grėsmę nacionaliniam saugumui, kai Lietuvos Respublikos Vyriausybė yra priėmusi sprendimą, patvirtinantį, kad ketinamas sudaryti sandoris neatitinka nacionalinio saugumo interesų vadovaujantis Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymu“, atkreipiame dėmesį, kad ji nederą su keičiamu Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymu, nes pagal keičiamo įstatymo 13 str. 8 d. Vyriausybės sprendimas, patvirtinantis, kad ketinamas sudaryti sandoris neatitinka nacionalinio saugumo interesų, reiškia kad konkretus sandoris negali būti sudarytas, bet toks Vyriausybės sprendimas nesuteikia pagrindo perkančiajai organizacijai laikyti, kad tiekėjo siūlomos kitos prekės, paslaugos ar darbai kelia grėsmę nacionaliniam saugumui (analogiška pastaba taikoma ir Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymo Nr. XIII-328 48, 50, 95 ir 100 straipsnių pakeitimo įstatymo projektu keičiamo šio įstatymo 50 str. 2 d. nuostatai) ar laikyti, kad tarp pirkime dalyvaujančio tiekėjo ir jo pasitelkiamų subtiekių kyla interesų konfliktas, kaip siūloma nustatyti keičiamo Viešųjų pirkimų įstatymo 47 str. 6 dalyje, kartu atkreipiant dėmesį, kad keičiamo Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo 13 str. apie pasitelkiamų subtiekių patikrą apskritai nėra kalbama.
2. Manome, kad VPĮ pakeitimo projektu keičiamo Viešųjų pirkimų įstatymo 92 str. 12 dalies nuostata, kuria siūloma nustatyti, kad „informaciją, reikalingą įvertinti, ar perkančiosios organizacijos, veikiančios gynybos srityje, ketinama sudaryti pirkimo sutartis keltų grėsmę nacionalinio saugumo interesams, pagal perkančiosios organizacijos kreipimąsi teikia kompetentingos institucijos, remdamosi pasitvirtintomis taisyklėmis“, neatitiktų keičiamo Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo 13 str. 5 dalies nuostatos, kurioje nustatyta, kada ketinamas sudaryti sandoris laikomas neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų. Todėl ketinamų sudaryti sandorių atvejais, kuomet jie galėtų būti laikomi kaip keliantys grėsmę nacionalinio saugumo interesams, negalėtų būti nustatyti kompetentingos institucijos pasitvirtintose taisyklėse (analogiška pastaba taikoma ir Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymo Nr. XIII-328 48, 50, 95 ir 100 straipsnių pakeitimo įstatymo projektu keičiamo šio įstatymo 100 str. 10 d. nuostatai).

Teisės grupės patarėja

Audinga Galubickienė

